

[Bunch.]

for 5 Aar, og vi vil da stadig væk faa Smer-ten at føle. Jeg mener, at der maa en Paragraf ind, som tager den kommunale Ret til at drive Udsalg bort og imødekommer Handelen paa dette Omraade; det er ganske nødvendigt, at der her finder en Ændring Sted.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg i øvrigt selvfølgelig tilsiger vor Villie til velvillig Behandling af Lovforslaget i Udvalget.

Jeppesen (Drusebjerg): Maa jeg takke den højtærede Handelsminister for det givne Tilsagn om Medvirken til at give § 10 et klarere og bedre Udtryk, saaledes at det bliver tydeligt, hvad Meningen er. Meningen er jo, som vi alle sammen er enige om, at Brugsforeningerne ogsaa i Fremtiden skal kunne handle med Ikke-Medlemmer fra de samme Udsalgsteder, hvorfra de fordeler Varerne til Medlemmer, selvfølgelig imod at man løser Næringsadkomst og paa fuldstændig reglementeret Maade foretager denne Handel for Ikke-Medlemmers Vedkommende.

Jeg vilde have fundet det rettest, hvis Lovforslaget havde været formet paa den Maade, at rene Husflidsgenstande kunde forhandles, uden at der skulde løses særlig Næringsadkomst. Jeg nævnte i min Ordførertale et Eksempel paa, at det vilde være hensigtsmæssigt og godt, hvis det var saaledes, nemlig med Hensyn til Broderigenstande. Der kunde sikkert nævnes adskillige andre Tilfælde, hvor det ligeledes vilde være i disse Menneskers Favør, Smaaafolk, som det i Regelen er, om de kunde foretage saadan Handel uden at løse særlig Næringsadkomst, men der kan jo blive Lejlighed til at overveje ogsaa den Side af Sagen i det Udvalg, der bliver nedsat.

Hvad angaar Mesternavnet, deler jeg fuldt ud den Anskuelse, at det er godt og rigtigt, at Haandværkerstanden faar saa fyldig og god en Uddannelse som muligt, og at det bør give sig Udtryk paa den Maade, at de, som agter at nedsætte sig som Haandværksmestre, aflægger en Prøve, hvorefter fremgaar, at de er duelige i deres Fag. Men jeg kan nu ikke se, at dette bør være en Betingelse for Ret til at bære Mesternavnet, for selv om man har aflagt en Fagprøve, er det ikke altid ensbetydende med, at man derigennem har opnaaet en Dygtighed, som betinger en Fortrinsstilling med Hensyn til Retten til at bringe Faget videre til de unge Mennesker, der skal lære Faget.

Det er det praktiske Livs store Skole, som giver denne Dygtighed. Det gælder i hvert Fald i alle andre Livets Forhold, og jeg føler mig overbevist om, at det ogsaa gælder indenfor Haandværkerfaget, at det mere er den Dygtighed, som opnaas gennem Aarene, der bør betinge Fortrinsretten til at oplære unge Mennesker, som skal tage Gerningen op i Fremtiden. Jeg indrømmer, at det er ikke noget særlig stort Spørgsmaal, ikke et Spørgsmaal, som bør virke skillende og delende med Hensyn til Lovforslagets Genneførelse, men det er nu en af de Ting, som jeg gerne vil nævne i denne Forbindelse.

Maa jeg endvidere takke den højtærede Minister for hans Udtalelse angaaende § 61 og den Fortolkning af den, som Ministeren gennem sine Udtalelser har givet. Paragraffen drejer sig om Speditionsnæring, og jeg har forstaaet det paa den Maade, at hvor der er Tale om to Andelsforeninger, hvorefter den ene udfører Speditionsforretninger for den anden, vil dette Forhold ikke medføre, at vedkommende Forening kommer til at løse særlig Næringsadkomst og derved bliver skattepligtig.

Hvad angaar det omstridte Spørgsmaal om Revisorerne, ved jeg meget vel, at der er adskillige paa Trapperne, og det er vel ogsaa nødvendigt, at det er saaledes. De 37, der var, den Gang Betænkningen blev afgivet, forslaar ikke til at overkomme det Arbejde, som skal udføres, og vi kan jo godt indrømme, at det var ingen Skade til, om Arbejdet blev udført om ikke bedre, saa dog maaske noget grundigere, end det hidtil er blevet det, fordi der ikke har været tilstrækkelig mange Revisorer til at overkomme det Revisionsarbejde, der har været rundt omkring. Men selv om der skulde blive dobbelt saa mange, kan jeg stadig ikke se, hvad Grund der er til ved Lov at slaa fast, at der skal oprettes en Fagforening. Nu siger den ærede socialdemokratiske Ordfører (Henrik Nielsen) nok, at det ikke er Meningen med Oprettelsen af en saadan Forening at arbejde for Lønformaal, økonomiske Formaal. Maa jeg dertil sige, at med al Respekt for Foreninger, ogsaa Fagforeninger — jeg erkender deres store Nytte og Berettigelse — kan jeg nu ikke se, at der i dette Tilfælde er nogen særlig Grund til ved Lov at fastslaa, at der skal oprettes en saadan Forening; det vilde de Herrer Revisorer nok finde paa af sig selv. Vi har jo Fagforeninger paa alle andre Omraader — f. Eks. for Lærere og Sagførere —, der er det ganske vist fastslaaet ved Lov, det indrømmer jeg —, men jeg